

A MUNKA

VII. évfolyam. 38. szám.

Ára 24 fillér

Salgótarján, 1929. szeptember hó 21

Válasz egy tősgyökeres salgótarjáninak.

I. Tulzó óbredők és tulzó zsidók.

Valamikor egy barátom kifogásolta „A Munka”-nak „szintelenségét.” Szerinte e lap minden cikkének, minden kis hírecskéjének, sőt még a hirdetéseinek is egy cél irányában kell működni: amit a lap maga elé kitűzött megindulásakor. Magyarul minden eseményt, minden rezdülést e környéknek úgy kell feltálcázni az olvasóközönség elé, minden világ és országos eseményt úgy kell keresztül engedni a saját meggyőződések szűrőjén, hogy a közönség azt lássa az eseményekben, amit a lap akar, hogy lásson. Ez a szülőanyja annak a papíron való narkotizáló munkának, amely képes történéseket meg nem történtekké változtatni, kicsinyből nagyot növelni, hatalmasból törpét varázsolni s délibábról hitetni el, hogy a rózsaszín napsugaras köd eleven föld, lüktető élet szív és vér valósága!

Nem engedtem akkor sem e megállapításnak. Minden erőmmel küzdöttem az ellen, hogy e heti tizenhat hasáb is az emberek félrevezetésére szolgáljon, hogy ez is kendőzze az igazságot, amely igazság száz terítő és száz mázolás alatt is tiszta, hófehér igazság marad!

Ez a vezérlőgondolat vezetett akkor is, amidőn e lap mult heti számának élén egy névtelen levelet közöltem le elvem ellenére. Elvem ellenére mondom, mert névtelen levelek nem igen vágnak bele sem ujságírói, sem egyéb emberi munkámba, nem állítanak meg egy pillanatra sem haladásomban. Ezzel azonban kivételt tettem. Egyrészt

mert sejtettem íróját, másrészt mert úgy éreztem, igen sokak szája szerint íródott ez meg s végül mert főként az én személyemet támadja, ami elől nem akartam kitérni. Szinte láttam a megelégedett mosolyokat, komoly bólintásokat, amik e sorok minden mondata után felderültek és minden pont után hangsúlyozódtak. Tudtam, hogy vannak ilyenek: a lelkiükből vett, halkan mondott, de igaznak tudott, gondolatba a tömegnek kiáltott szavakat vélnek felfedezni majd e rap-szodikusán csapongó s inkább bizonyos csoport jelszavait összefüggéstelenül kiragadó levélben. Ezért közöltem egy szó megjegyzés nélkül; akik ezeket tartják igazságoknak, vegyék tudomásul, hogy az ő számukra is nyitottak e hasábok. Törpe eszköz nagy célok elérésére, de az igazság harcában kicsiny kő volt csak Dávidé, viszont a mérgezett hegyü tü egy karcolása is elbuktat, pedig ki tudja, ki csempészte ruhád alá az alattomos kicsiny gyilkot!

Válaszokat vár a tisztelt levélíró. Nem térek ki. Ha feltételeztem a kérdést, válaszolok is rá előre kérve a bocsánatot, hogy hely hiányában ne egyszerre, mert hiszen olyan kérdések a fölvetettek, amikről bizony nem mi salgótarjániak, de a világ számtalan nagy koponyája vitatkozik igen-igen sok év óta — hiába. És ez még hosszabb vita volna, ha mi is nyújtanánk az elvi kérdéseket. Maradjunk csak meg Salgótarjánál.

Az egész levélből egy fájdalom

masan megbántott érzés felzendülése mellett, amely a zsidó polgárságnak háttérbe szorításáról szól, az én szerény személyem intenciójának jószándékuságában való kételkedés gunyosodik ki.

A magam személyének védelmére nincs mit mondanom. Ha harminc év e környéki életem és tíz év közéleti munkám Salgótarjánban nem volna nyitott könyv mindenki előtt, talán szükség volna erre, de így sem elítélésem, sem felmentésem nem várom egy levél kusza soraitól, csak e város lelkiismeretétől, amelynek meggyőződése szerint sokat voltam megszólaltatója. A lelkiismeret szava pedig köztudomás szerint a legtöbbször kellemtelen s a tévedt ember mindent felhasznál, hogy a föltörő igaz szót tulkiabálja vagy önámítással elhallgattassa.

Inkább a lapocskát védem amidőn megállapítom Tisztelt Tősgyökeres Ur, hogy ezt a lapot nem lehet az ön által jelzett irányban, túrelmetlenséggel vádolni akkor, amidőn majdnem hétről-hétre zsidóvallású munkatársaink tollából is jelennek meg dolgozatok e hasábon. Bárki írta is azonban cikkeiket, amelyek egy részének írója nemcsak e lapocska, de Salgótarján is büszke lehet, sohasem látott senki ezekből kiizzani gyűlöletet azok iránt a zsidó polgártársak iránt, akik a harctereken véreztek és szenvedtek! Sőt tisztelettel és megilletődéssel álltunk mindnyájan a hitszónok szavai szerint zsidó hűséggel életüket adók kőbe vésott nevei előtt! Ezt a teljesítményt „A Munka” mindig megbecsülte s ma sem feledte, de nem fogja sohasem feledni!

Az alapelgondolásban vagy talán a fogalmak összezavarásában van itt a hiba Tisztelt Tősgyökeres Ur! Akiket „A Munka” támadott, jobban mondva akiknek magatartását támadta különlegesen e városban, nem kerültek ki e város törzslakosságából. Nem azokból valók, akik Ön szerint is e hazának, e városnak szülőttei. Vannak itt zsidó családok, akik tényleg tiszteletre méltó multa tekinthetnek vissza és sok évtized küzdelmei s a háborúk vérgyöngyös emlékei acéloztak elmálthatatlan kapcsot e zsidók és keresztények közel. Nem ezekről van szó, akik lassan hozzánk idomultak, magyar szóval, magyar gondolattal s később a súlyos állampolgári kötelezettségek heroikus erőfeszítéseivel egyarant.

Szó van azokról, akik idejöttek, igaza van Önnek, idejöttek, hogy izgatást és elkeseredést vessenek el. Sohasem ismert idegen arcok osontak e kicsiny városba már a háboru elején az idegen katonák nyomán, hogy mindig nagyobb és nagyobb számmal tünjenek fel az elárúsító bódék közelében. Itt is árucikk lett kezükben a papirbakancs, a füvel töltött cigaretták s az agyonvizezett pálinka egyaránt. Mikor a nélkülözés itt is orgiákat ült, e vizes pálinkákból takadt a jólét, a drága ruha, a finom falat. És mikor éhségfelhők borultak e város fölé, a piac legjobb cikkei, a megfizethetetlen ékszerek kerültek az idegenből jöttek s a dugott kosztépénzekből feljavultak szobáiba!

Általam nagyratartott komoly vezető zsidó egyéniségei e városnak számtalanszor jelentették ki előttem, hogy ez a beözönlése hit-

A MUNKA TÁRCÁJA

Beszámoló a MOVE országos céllövő bajnoki versenyéről.

(Folytatás.)

Ez nagyszerű lesz zugla rá a tömeg, mert már erősen dél felé hajlott az idő.

Meg is indultunk a nyilegyenes széles utcán jobbra balra érdeklődve a kiállítási helyiség után. Zászló díszben öltözött meg is találtuk a kiállítás helyiségét, melynek kapujában tényleg várt ami kedves Tóni cimboránk a villamosági képviselőjében. De előbb még a jegyeket kellett megvenni pofánkért 1-20 pengőért.

„No talán megéri — sugja oda nekem Jani, — főleg ha jó lesz a pörkölt!”

„Attu kódulsz te, — vágja rá nagy hetykén Sanyi, — csak nem hiszed, hogy itt ingyen osztogatják az ebédet?”

Majd megvertük érte.

„De bizony hiszem, — kiáltok rá, — mert suttyomban meg is telefonáltam Tóninak, hogy jövének, látod, hogy várt reánk. Csak türelem. Majd meglátod, hogy megnyalod a szájad szélét.”

Már erre be is fordultunk a kiállítási udvarra. Itt bizony nem sokat láttunk, mert előtte való nap nagy eső lévén az összes gépek kegyetlenül levoltak ponyvázza. No majd csak akad valami. Tényleg a fajbaromfi tenyésztés kiállításához mentünk, ahol egy-két kacsa hápogott a melegben. Meg is jegyezte Petár, a többiek már biztosan fent sültnek a villanyon. Sül ám az orrod cimpája, — gondoltam magamban, — jó lesz neked a gulyásleves is. Hát csak kanyarodunk fel az emeletre, ahol aztán volt lát-

nivaló bőviben. A sok tükrös, szörme, ruha, no még egy bank is mindenáron egy spórkassát akart a nyakunkba varrni. De már integetett Tóni, hogy gyerünk nézzük meg a konyhát. Megihletődve léptünk a villamosság eme szent hajlékába, ahol valami nagyon kellemes sült szaga érzett. No mondok mégis csak igaza lehet Petárnak, pláne mert egy igen jóképű szakácsné egy lábasban kegyetlenül sütögette a burgonyaszleteket a zsirban. Ez igen fajtós garnirunk, már csak az uborka salátát kerestem a polcon. De csönd, mert Tóni magyarázni kezdi az egyes cikkeket. A vasalót, a habverőt, a busvágót, a kenyérpírtót és a jó lsten tudná megmondani, hogy mi mindent. Kezdett a hőség ellepni, mert mindég jobban illatozott a mi pecsenyénk, a gyomrunk meg egyre szemtelenebbül lázadott, mivel már 1 óra felé ballagott az óránk mutatója. — De még semmi, most jön a villamos hűtő szerkezet. Egy nagyszerű találmány, mely állandó minusz 4 fokon tartja a hőmérsékletet s alig fogyaszt valamely áramot. Megmutatta a belsejét is, melynek mélyében két kedves sörös flakó hűdözött, melyet aztán némi biztatás után meg is ittunk. Most került a sor a kedves villany tűzhelyre, mely majd az áhitott ebédet fogja szolgálni. Először az előbb említett csinos szakácsné néztük körül, majd pedig a patent sültöt. Mikor felnyitották, egy gyönyörű darab sertéskaraj kandikált ki belőle szép pirosra sültve. Nem baj ha nem is kacsa, vigasztalódtunk, így is jó lesz, csak már tálnak. De a reményit megint becukták és Tóni egész ártatlan arccal megkérdezte, hogy most a kiállítás melyik részét óhajtjuk nézni. — Hát csak össze néztünk, igen szárazakat nyelve. A fiuk engem böködtek, hogy szóljunk már, én meg, a

János feleségére pislogtam, hogy érdeklődjön a karaj irányában. Végre ki is vágta az asszony a rezet mondván:

„Aztán mondja mérnök ur, ezt a szép karajt nem nekünk sütötték?”

Mire Tóni egész ártatlan arccal kivágja:

„Nem nagyságos asszonyom ez a személyzet részére készül, akik egész nap itt vannak!”

„De hisz azt mesélték, hogy a látogatókat meg is kínálják a csoda kályha főztjéből?”

„Igen — felelte Tóni — a kiállítás megnyitására megkínálták az előkelőségeket” s mindjárt mutat is egy felvételt, ahol vigan falatoznak az előkelőségek.

No mondok suttyomban, gyerünk innen mivel mi nem vagyunk előkelők, csak holmi versenyzők. Mire Sanyi méltó haraggal nyomja oldalba szegény Mazit. Majd a foga között sziszegi, „No pupák, hát most nyald a szájad szélét!” Takarodtunk is kifelé nagy bucsuzások közepette, s megfogadtuk magunkban, hogy soha villanyos sparhetet nem veszünk, ha már így pórul jártunk. Ússe meg a ménkü a ménküvel lütfött masinát! A nagy sietségben alig néztük meg a szépen megépített tárot, melyben nagy vigyorogva egy ismerős banyik köszöntötte ránk a „jó szerencsét” ha tudta volna, szegény, hogy jelen pillanatban milyen szerencsétlenek is voltunk! Pillantásunk dühösen siklott tova a szép szobalányon aki mindenáron a porszivógép nagyszerűségét akarta bemutatni. Alig hogy üdvözöltük kedves ismerősként a tarjáni Palackgyár készítményeit és a Bazaltbánya komoran feketéllő gránit köveit. Sebtiiben elhagytuk a kiállítást azzal, hogy majd ebéd után folytatjuk a bémészködést s nagy-

siettséggel visszamentünk a restibe. A leves után már kezdett mindenkinek megjönni a hangja s a kitűnő rostélyos után már vigan szövögettük a délutáni terveket. Megint felmerült a sörkérés, de én hivatkozva szigorú elnöki szavakra, oh csodák csodája csak kristály vizet ittam, míg a többiek cselekményeit nem akarván észre venni nem figyeltem a folyadékok mineműségét és mennyiségét. Igen jó hangulatban folyt az ebéd, csak egy kicsit vastag krétával számolnak arra felé, de meg is jegyezte egy névtelen hősünk, hogy nem baj, „ha ebéd, hát legyen drága, ne mondják, hogy potyázni jöttünk Szolnokra.” Dacára a rekenő hőségnek felcibeltünk, hogy folytassuk a kiállítás vándorlást. Mondanom se kell, hogy a félemeleten felállított fonott karosszékek lágy ölen majdnem elfogott a burgosod mindnyájunkat. Nézzelődünk, tanakodtunk. Mig végre a debreceni mézeskalácsosnál megállapodtunk, — kellemes hűs szoba volt — és ez addig addig kínálgattott mindenféle mézeskalács csemegével, mig aztán dobozsámmra kezdtük enni a sok jobbnál-jobb csemegét. Itt megkérdeztük, hogy mi is az a szórakozó hely, amelynek látogatására a jegyünk szintén feljogosít. Kimutatott az ablakon egy bekerített térségre, ahol ugymond lehetet motorbiciglizni, de a gép elromlott, elvitték. Volt egy céllövőde, de az másnap a kiállítás után bezárt, mert mindezt néztük. Ejnye pedig ez kellett volna nekünk egy kis előgyakorlatra. Azonkívül volt egy gyorsfényképező, de az megszökött a piacra, mert a szórakozóhelyre a kutya se járt fotográférozkodni. Hát így nézett ki felülről a szolnoki „szórakozási-hely.” De a jegyből nem adtak vissza egy vasat sem. Végre mindent végig böngészve visszamentünk az állomásra,

sorsosaiknak, akik nekik is merőben idegenek, komondhatatlanul sokat ártottak a salgótarjáni zsidóságnak. Mert a jólét tobzódása, fitoktatása izgat a szegények között, elkeseredést szül. Az elkeseredés pedig könnyen általánosít s nem lehet csodálni, ha e visszás érzések nyomán Tösgyökeres Ur is bárányokat emleget az egyik oldalon. Pedig ez csak általános lehet, egyik oldalon a meggyapjasodott, másik oldalon a megnyirt bárányszim-bolumát lehetne emlegetni.

Mehetnék így mondatról-mon-datra, de sajnos nincs elég hely hozzá s így a salgótarjáni egység és a végrehajtandó program kérdését jövő alkalomra kell hagynom s csak néhány megállapítást teszek.

Ugy tudom, hogy nem minden zsidó polgára e városnak szociáldemokrata, sőt ellenkezőleg s így senki sem állította éppen a fenti okfejtés alapján, hogy e város minden zsidó vallású lakosa kommunista. Dehát a legnehezebb időben az is akadt s épp azért nem politikusi dolog ily szenvedélyes hangú kérdésekben azt a stílust használni,

amit Tisztelt Tösgyökeres Ur használ.

A levél közzétételétől eltelt hét alatt három küldöttség is járt nálam tiltakozni Tösgyökeres Ur hangja és támadó készsége ellen. Én, aki a levél mondatait jórészt csak magamra vonatkoztattam, megdöbbenve láttam a tömeghatást és azt, hogy hogyan támadnak elő az életben a levél minden mondatára a fordított igazságok, hogyan teremtik ize meg mesterségesen a tulzó zsidókkal szemben a tulzó ebredőket és hogyan váltják ki ize az elkeseredést a legjobb akaratú tarjániakból.

Egyik iparos felkeresém szavait idézem, amikor azt mondom, hogy álljon csak Tisztelt Tösgyökeres Uram az alá a templomi tábla alá, amelyen hősök nevei aranyozódnak le s szívre tett kézzel kérdezze meg attól a táblától, hogy erre tanított-e, erre serkentette-e a körülötte ott lebegő hősök szelleme? Arra-e hogy gyűlöletet, visszavonást hintsen meg gondolatlan szavakkal, hogy azt a nyugalmat, amit mint mondja forradalmak után hosszú ideig nem találtak meg, most újra lerombolja? Nem hiszem. Sz. I.

A közönség és a jogosulatlan iparüzők.

Irta: Füredy Lajos az Asztalosmesterek Orsz. Szöv. titkára.

A vásárló közönség időközönként híreket olvashat a napilapokban, melyek arról szólnak, hogy a kisiparosok a jogosulatlan iparüzők, a kontárok versenyé miatt panaszkodnak. A közönség nagy zöme előtt érthetetlenek ezek a híradások, miért is szükségesnek tartjuk és néhány szóval megmagyarázzuk, hogy ki a jogosult iparüző és ki a kontár.

Az az iparos, aki mesterségét, mint inas tanulta s mint segéd gyakorolta, ha iparigazolványt vált; jogosult iparüző. Az ilyen iparosok kellő szaktudással rendelkeznek, felelősek az elvállalt munkáért állandó műhellyel rendelkeznek, adót fizetnek, egyezőval megfoghatók, szükség esetén felelősségre vonhatók. Az ipartörvény értelmében csak jogosult, iparigazolvánnyal rendelkező iparosok üzhetnek kézművesipart. A jogosulatlan iparüzők, mint általánosságban nevezik őket kontárok, semmi féle vonatkozásban sem rendelkeznek azokkal a következményekkel,

melyek az önálló iparüzéshez szükségesek. Állandó műhellyel nem rendelkeznek, szaktudásuk nem megfelelő, ma itt vannak, holnap már ismeretlen helyen tartózkodnak, az adófizetés alól kibujnak s ha a rosszul készített munka miatt felelősségre akarja őket vonni valaki, úgy nem találhatók, ha igen, az sem jelent semmit. A kontárnak nincs mit vesztetnie, a kontáron nem lehet megvenni semmit.

Ez a magyarázata annak, hogy a közönséget nagyon sok károsodás éri. A kontár, akinek egy anyagkereskedőnél sincs hite, előleget kér a munkára. Ez nem lenne baj, mert a legtöbb kisiparosnak szüksége van előlegre. Igen ám, de amíg jogosult iparos a felvett előleget felelős és az rajta megvehető, addig a kontár az előleggel legtöbbször tovább áll. Ilyenkor a közönség nem a kontárok a jogosulatlan iparüzők visszaéléseiről panaszkodik, hanem a kisiparosok megbízhatatlanságáról beszél. Ugyanez a hely-

ahol még egy nagy csomó szállított beke-beleztünk s aztán bucsút mondvá Szolnoknak utaztunk tovább Ceglédre. Az utnak egy jó tulajdonsága volt, hogy alig egy fél órán belül célnál voltunk. Az állomáson várt reánk egy kedves MOVE tag, aki utba igazított, illetve bepréslélt egy autóbuszba, mely szállásunkra volt hivatva minket elvinni. El is röptett nagyhamar, de itt megint a viteldijjal volt baj. Mert míg mások 10 fillérért tették meg az utat, nekünk, mert ez bérlet MOVE kocsi volt, 30 fillért kellett fejjenként leleholni. Nem baj, nem baj, majd holnap visszaadjuk ezt nektek ceglédiek. Egy leányiskola tornatermében voltunk elhelyezve, amolyan turista módon. Szalmazsák és takaró, egy-egy la-vor víz, ennyiből állt a berendezés. Leporolva az utiport, elballagtunk a kioskba vacsorálni, ahol igen becsületes kosztot adtak az egy pengő huszért. Vacsora után azonnal hazazavartam a bandát, még azt is csak nehezen engedtem meg, hogy utközben dinnyét vegyenek és otthon megegyék. Kitudja, hátha nem tudnak majd aludni s a Polgármester ur azt hiszi majd, hogy lumpoltunk. — Kilencóra-kor már mindenki az igazak álmát aludta, egészen addig, amíg a szegedi versenyzők nagy zajjal meg nem érkeztek s így mindnyájunkat felkeltettek. Igaz, hogy én a következő percben megint folytattam ahol elhagytam, rá sem hederítve a csendbontókra. Reggelre üdén kelve már hét órakor reggeliztünk egy kis kávémerésben, amelynek öreg nénikéje talán a koronázás óta nem látott egyszerre ennyi vendéget. Innen az autóbushoz sieltünk, mely már megtelten érkezett a strandra s így Sanyi és én szépen gyalog indul-tunk neki a cirka három kilométeres ut-pak. Nem is ártott a jó levegőn a reg-

geli séta. Mire kiértünk csak látom, hogy az én komám szörnyen lógatják az or-rukat.

„Mi baj fiuk, hogy ennyire lógatjátok az orrotokat?”

„Baj van, — mondja János — Te meg Petár seniorok vagytok s emiatt a csapat csak senior versenyben indulhat!”

„Ennyi az egész, hát indulunk seni-ornak, legfeljebb jobban kell vigyáznunk!”

„Igen ám, de miniatűr versenyben pedig valamennyien seniorok vagyunk, csak ti ketten vagytok juniorok!”

„Hiszen akkor pláne rendben van, ott is senioroknak indulunk s így nem vethetünk egymás szemére semmit, leg-alább kivittek leszünk. Mindjárt intézke-dem is a zsűrinél, hogy csoportosítsanak át senioroknak.”

(T. i. senior az aki valamely verse-nyen a mesterlövői illetve főlövészmeisteri oklevelet megszerezte.)

A kedves zsűri azonnal elintézte a dolgunkat s mire visszamentem a fiukhoz már hívták is a csapatunkat a standra.

„No fiuk csak nyugalom és semmi trémázás. Hubertusz segits most vagy egy negyed óráig. Előre János téged hívna!”

Elkezdődött a lövöldözés hadifegy-verrel fekvé. Lassan mindnyájan standra kerültünk s így alig tudtunk egymásnak drukkolni. No mi van, hogy menti? válto-gatták egymást a kérdések. A fiuk meg lesujtva mondták, — kevés a pontszám — kevés. Nem lehet ez, gondoltam és siettem a jegyzőkhöz, hogy az eredmény után érdeklődjem. Meglepett az eredmény. Fu-tok vissza a fiukhoz.

„Semmi baj kedves komám, hiszen átlag 60 pontot mindegyiktek kilőtte, csapatban okvetlen leszünk helyezve, no busuljatok semmit!”

Ezzel már mentünk a hadifegyver álló-lövészethez. Ez már kicsit furfangos-sabb dolog, mert a figura csak öt másod-percig látszik s ez alatt kell löni, kapás-ból. No itt sincs veszély, mert a többi-eknek is csak meszelnek, szinte kórusban éljenzünk a tömegmeszelésnek, mire a rendezőség leinti az izgatott nézőket. Ka-relnak van egy találata, csendben meg-éljenezzük, utána Mazi két találattal vez-et, öt már bajnoknak kiáltjuk ki. Nem hiába, hogy rajta volt a négy pengős szemüveg amit Szolnokon vett a kiállítá-son. Petár majd földhöz veri a flintáját, csak egyet sikerült elcsipnie, Végre rám kerül a sor. No pupák, most mutasd meg mit tudsz. A fiuk is biztatgatnak saját szavaikkal, hogy nincs rossz puska, csak rossz lövő, — lássuk mit tudsz öreg! — Megjelenik az első figura, durg, beletalált, a második talált, harmadik talált, a ne-gyedik talált. Már magam is kezdem hinni, hogy tudok löni. Persze a fiuk uj-jongtak, én meg durg az ötödik lövést bele nagy hetykén. Ez volt a szerencsé-jük a többieknek, hogy ezt eltoltam, mert akkor én vittem volna az első díjat, de így ötödik lettem. Mégis úgy örültünk neki, s boldogan mentünk haza ebédelni, hogy délután a miniatűr versenyen kiad-juk az erőnket. — A nagy melegben szörnyen vitatkozva az eshetőségekről és lehetőségekről bandukoltunk hazafelé s nem is vettük észre, hogy már otthon vagyunk a szállásunkon. — Megmosa-kodva és leporolkodva kissé, nagy feny-nyen elmentünk ebédelni, de nem mu-lasztottuk el, hogy közben a korzó szé-peit is meg ne mustrálgassuk. Erről bő-vebb felvilágosítást Sanyi és Karel tud adni. Az ebéd nagyszerű volt, még a ci-gány is húzta s így a legjobb kedvvel in-dultunk neki a délutáni versenynek. Csak

az a rettentő meleg ne lett volna. Dél-után már a Nagy-mama is velünk volt, aki olyan igazságosan elosztotta az ebé-dünket, akár csak ha otthon lettünk volna. Lassu cammogás után kiértünk végre a miniatűr pályára, ahol egy kantinoshőn kívül senkit sem találtunk. Mikor meg-kérdeztük, hogy hol vannak az urak, azt felelte, hogy csak tesszen nyugodtan várni, most mentek ebédelni, mingyán itt lesznek. A várakozási időt egyesek arra használták fel, hogy suttymban egy-két próbálövést tegyenek. Mind többen és többen gyülekeztek a kispuska ver-senyre, hangos lett a kis kintin, ahol egyelőre csak málnaszörp és cukorka fo-gyasztásra szorítkozott mindenki. Végre megérkezett a zsűri, akinek kedves egész-ségére kívántuk az ebédet. Mind a ha-tan egyszerre kerültünk standra. Meg-lehető nagy volt az izgalom, szorított a kemény pad a jó ebéd után s már már szundítani kezdünk a magas padon, amikor elhangzott a tűznyitási vezényszó és megkezdődött a verseny. Pik-pak, pik-pak pukkantak a pusák, emelked-tek a távcsövek és lélekzetvisszafojtva figyeltek a fiuk. Végre kész. Megyek a zsűrihez, hogy megnézzem a táblákat, il-letve a találatokat, Ratkovics ezredes kedvesen mutatja és büszkén húzza elő a céltáblákat. Jól lötték fiuk, mondja, egész szép az eredmény. Már két 97-es táblátok van. Megyek vissza a fiukhoz, mondom nekik, hogy csak vigyázzanak. A csapatot be kell hozni helyezésbe. Végre ezt is befejeztük. Hogy mi a vég-leges eredmény azt persze nem tudtuk, mert még utánunk nagyon sokan löttek, hanem hogy valami lesz azt biztosra érez-tem. Ámbár Mazi egyre hajtogatta: „Gyenge, nagyon gyenge, ez nem ered-mény.” „Nono, csak várd meg a végét.”

Csótányt, svábot, rusznit és hangyát
néhány nap alatt, még a legelhanyagoltabb helyeken is már egyszeri felhíntéssel
tökéletesen kipusztít a fehér színű, szágtalan, emberre és hasz-
nos háziállatra teljesen veszélytelen

„REBUS” SVÁBPOR.
Csodás hatását százezrek dicsérik. Aranyéremmel kitüntetve. Világmárka.
Kapható mindenütt!
Arak: kisdoboz 180, középdoboz 4, nagydoboz 14 pengő.
Gyártja: REBUS VEGYMŰVEK, Budapest, V., Báthory-u. 9.

Hírek és különféle

Esküvő. Bosnyák Schreiner Jolika és Tisch László f. hó 22-én, vasárnap d. u. 4 órakor tartják esküvőjüket a salgótarjáni evangélikus templomban. Násznapok lesznek: Dr. Székely Nuszabek Sándor kir. ügyészégi alelnök és Gerő János bányafőmérnök.

Halálozás. Tóth Mihály gazdálkodó 53 éves korában Zsánbokon f. hó 16-án hirtelen meghalt. Dr. Tóth Mátyás városi tisztviselő, lapunk munkatársa édesatyját gyászolja az elhunytban.

Halálozás. Idb. Szathmáry Ferenc Hódmezővásárhelyen hosszas betegeskedés után 67 éves korában meghalt. Ifj. Szathmáry Ferenc a Salgótarján vidéki Takarékszövet. könyvelője édesatyját vésztette el az elhunytban.

A Kath. Kör kuglizó bezárás alkalmával f. hó 22-én versenykuglizást rendez, az érdeklődőket ezúton tisztelettel meghívjuk.

Képkiallítás. F. hó 28-ától kezdve néhány napon át a városháza tanácstermében Edvi Illés Ödön festőművész saját képeiből kiállítást rendez. A kitűnő művész leginkább portré, tájkép és enteriér képekkel fog szerepeltetni városunkban. Mint értesülünk kedvezményes fizetési feltételek mellett is lehet vásárolni. — Edvi Illés Ödönt városunkhoz rokoni kötelek is fűzik, úgy hogy kiállítás bizonyára látogatott és eredményes lesz. A megnyitás 29-én vasárnap d. e. 11 órakor lesz.

Szentkúti bucsu. Verőfényes őszi idő csodás bájában, mélységes bensőséggel párosult szent áhitattal ünnepelte meg városunkból és az ország minden részéből Szentkút ősi kegyhelyére zarándokolt buzgó hívő sereg f. hó 14-én a fájdalmas Szűzanya emlékeztet. A nagyszabású bucsura, — mely egyben a Mária kultusz erőteljes terjedését és né-

pünknek a Patróna Hungáriához való törhetetlen ragaszkodását hatalmas arányokban fényesen igazolta, — a zsúfolt vonatokat a zárandók oly óriási impozáns számát vitte, hogy a kegyhely és környéke rövidesen megtelt az ajtatos hívők ezreivel. Különvonaton — nyolcszázan — jöttek a budaiak P. Zadravecz felszentelt püspökkel az élen, városunkból is több mint ezren Ferencz István s. lelkész és messze vidékek nagyszámu zárandokcsapatai saját zászlóikkal és papjaik vezetésével. A különféle járművek szárai valóságos onttázták a hívek színes folyamát, kiknek összessége több mint tízezer lélek lehetett és kiknek legnagyobb része egyuttal a szentségekhez is járult. Az ünnepi szent beszédet a magyar gondolat egyik nagynevű vezére P. Zadravecz István felszentelt püspök tartotta meg. Közismert ékesszólásával és szavainak meggyőző erejével Mária szent nevére elmélkedett és rámutatva a magyarság évezredes Mártírszékére, a Szűzanya segítségét kérte, hogy országa, a hatvanhárom vármegyes Regnum Mariánum teljes egészében mielőbb fel-támadjon és ismét viruljon. A nagyhatást kiváltott beszédet a püspök által vezetett demonstrációs szentséges körmenet követte, melyen a legnagyobb áhitattal résztvevő az egész közönség. Utána a szabadban felállított virágdiszes útnál főpapi misét mutatott be Zadravecz püspök. Az istentisztelet befejeztével előkerültek a megrakott tarisznyák és Szentkut öreg fái alatt benépesedett a bársányos puha pázsit és barátságos tiszta légkörben, mindenki a legvidámabb hangulatban költötte el jóízű ebédjét. Délutáni órákban testileg-lelkileg megerősödve hazaindult a hatalmas nagy tábor, otthonukba vite a Nagyszony áldását és e kegyelemteljes szép nap értékes emlékét.

Hadírokkantak országos közgyűlése lesz Budapestén e hó 29-én. A HADRÓA régi közp. vezetősége és tisztikara lemondása után teljesen új vezetők kerülnek ezen egyesület élére. Olyan vezetőségre van szükség, amelyik nemcsak azért lesz ott, hogy a maga kenyerét megkeresse, hanem hogy munkájával, szorgalmával előbbre vigye a magyar hadírokkantak, özvegyek és árvák ügyét. — A közgyűlés igen mozgalmasnak ígérkezik. A miniszteri biztos Dr. Páskándy János mindent elkövet, hogy elejét vegye a szenvedélyes hangulatnak s már előre igyekszik megteremteni azt a levegőt, mely komoly kongresszusá avassa ezt a közgyűlést, melynek a készülő rokkanttörvénytervezet szempontjából fontos missziója van. Városunkban jövő hó elején a helybeli 300 tagból álló csoport kultúrestet tart, melynek számai a háborus életből, fogságból veszik tárgyukat s a tél beálta előtt ily módon óhajt meleg-rubát s némi élelemsegélyt nyújtani tagjainak, akiket a háboru megfosztott egészségüktől, a kenyérkeresőjüktől s elhagyatva a materiális élet rideg karmai közé jutottak. Salgótarján város közönsége meleg megértést tanúsított eddig is a szegénység iránt, bizonyára ezen estén is nagyszámban fog megjelenni, hogy fil-léreivel a nyomorgó hadírokkantak, hadí-özvegyek és hadiárvák segítségére siessen.

mondom neki s végre engedélyeztünk magunknak egy-egy pohár sör, amit az egyesületünk dícsőségére becsülettél ki is hajtottunk. De az idő szaladt. Még Petróczy ezredes, országos elnökünk látogatott meg s beszélgetett el kedvesen velünk sok szép eredményeket kívánva nekünk s ígéretet tett arról, hogy jövő évre az országost Tarjánban rendezik meg. Ezzel is dokumentálni akarván hogy az egyesületünk lankadhatatlan munkáját ők is nagyra becsülik. Szede-lőzködnünk kellett, hogy minden holmin-kat rendbe hozzuk és a gyorsan utaz-zunk. Sajnos az eredmény összeállítását a vonatindulásig nem készülték el s így semmi biztosat nem tudtunk meg. Csak tippeltünk. A vacsoránál Sárkány Gyula dr. Cegléd polgármesterével ismerkedtünk meg, akit szívélyesen meghívtunk hozzánk s ő meg is ígérte, hogy okvet-len eljön Tarjánba, mert annyira meg-szeretett minket. De fájó szívvel indul-nunk kellett abból a kedves városból, ahol dacára a drukkolásnak, mégis na-gyon jól éreztük magunkat. Még egy utolsó istenhöz, egy meleg kézzel-nyújtás s a polgármester parádés kocsi-ján kirobortunk az állomásra. A gyorsvonat-on Petróczy ezredes csatlakozott hoz-zánk, aki Pestig nagyon kedvesen eldla-

A magyar kisiparos társadalomhoz!

Irta: Papp József az Iposz elnöke.

A magyar kisiparosság parlamentje vasárnap Szegeden tanácskozással gyűlt össze, hogy a nagy nyilvánosság előtt tárja fel azokat a bajokat és sérelmeket, amelyek helyzetének leromlását és az örvény szélére jutását előidézték s hogy komoly tárgyalások során vitassa meg azokat az utakat és eszközöket, amelyekkel az immár törhetetlen helyzetet meg-változtatni, a magyar kisiparosság sorsát jobbrafordítani, ennek az értékes társadalmi rétegnek további fennmaradását és szebb jövőjét biztosítani lehet.

Az idei kongresszusnak különös jelentőséget ad az a körülmény, hogy közvetlen megnyitása előtt a kereskedelemügyi miniszteri tárcát új ember vette át, akinek a kisiparos problémákkal kapcsolatos nézetei, az iparos helyzet szanál-lására szánt tervei többé kevésbé még ismeretlenek.

Talán ez az oka annak is, hogy a szegedi kongresszus elé az egész ország iparossága nagy várakozással tekint és hogy az ország ipartestületei tömegesen vonulnak fel, bizonyára ama reménység által is sarkalva, hogy a szegedi kongresszus plénuma előtt módjukban lesz az illetékes kormányfőre nyilatkozatait is meghallaniok.

A kongresszus napirendjén szereplő bajok, sérelmek, kívánságok és javasla-tok sajnos nem újak: némelyik kérdés évtizedek óta szerepel ezeknek az orszá-gos összefogottaknak a napirendjén, s talán ez az oka annak, hogy nagyon sokan vannak iparosaink, akik már az ilyen országos megnyilatkozásoktól sem vár-nak javulást, akik szinte elfásultan ered-ménytelenségeire és azokra az ígéretek-re, amelyek az ünnepélyes keretekben el-hangzottak, de ma is beváltatlanok ma-radtak.

Akik azt látják, hogy a kongressz-us napirendjén ismét ott szerepel az ipartörvény revíziója, a kisipari hitelké-rések, a Társadalombiztosítóval kapcsola-tos kívánságok, az iparosság adóügyi, a tanoncoktatással és a továbbképzéssel kapcsolatos követelmények, a politikai érvényesülés keresésére, a vásárlás ren-dezésére, — annak a pesszimizmus többé kevésbé jogosult, mert hiszen ezeknek a kérdéseknek a megoldása — ez egy hitelkérdés kivételének — sem az állam-nak, sem más társadalmi rétegeknek gaz-dasági érdekeit nem érinti; sőt a kongresszusok meddőségét hirdető iparostár-saim pesszimizmusát csak fokozhatja az a körülmény, hogy amikor a kisiparosság saját áldozatkészségéből, a saját keserves filléreiből akar egy központi irányító intézményt életre hívni, még ennél a kér-désnél sem találja meg azt a támogatást, amelyet egy évezredre visszamenő haza-fias szolgálata alapján megérdemelt.

És én mégis azt mondom, addig kopogtatassunk, amíg megnyitattik; ne kedvetlenítsen el bennünket eddigi erő-feszítéseink meddősége, ne riasszon visz-sza az a közöny és mostoha magatartás,

kurálgatott velünk. Pesten aztán sietve berakodtunk a tarjáni vonatba és jól-rosszul elhelyezkedve az igazak álmát aludtuk egészen hazáig. Még egy forró kézzel a hamvas reggelen és szét ment a csapat s vége volt a kedves ki-rándulásnak. Valamennyien a hivatalos lapot vártuk, hogy kigisztálhassuk az eredményt. Végre megjött a várvárvár lap. Sietve böngészünk. S ime az ered-mény: Hadígyver bajnokság, kapáslovás sénior: k. Kraft Aladár 5-ik helyezett. (az ország legjobb negyven csapata kö-zül.) Kisfegyver egyéni verseny: Junior falka: Mazanek János 2-ik 97 pont, Nagy János 3-ik 97 pont, Fischer Károly 13-ik 95 pont. Junior állva: Mazanek János 6-ik 90 pont. Kisfegyver csapatverseny: Junior MOVE. Salgótarjáni Lövész Egye-sület 2-ik. Az eredmény szép és kielé-gítő s kell, hogy buzdítólag hasson majd a jövőre. S most mikor cikketemet befe-jezem szívvel gratulálok a csapatnak s köszönöm az elnök urnak, dr. Förster Kálmánnak, hogy lehetővé tette, hogy a csapat ismét büszkén meghördoxta az egyesület színeit. Végül pedig azzal bu-csuzom a fiuktól és a győztes társaktól, hogy mégis csak komoly jelszó az:

„Fő, hogy ne féljünk!”

Ali bá,

amellyel ügyeinket ezideig elbírálták: mert ennek a semmibevevésnek az okát elsősorban magunkban keressük, abban a széthúzásban és széttagolásban, amely egyébként hatalmas tábrunk felett el-lenfeleink győzelmét könnyűvé tette.

A magyar kézműves és kisiparos társadalom a nemzet testében számszerű-leg is hatalmas; de ez a hatalom, ez az erkölcsi erő csak akkor nyilvánulhat meg, csak akkor alakulhat át emeltyűvé, hogy ha mindnyájan összefogunk, mindnyájan egyet akarunk.

A közelmúlt kongresszusai nem mu-tatták azt a méltóságot, azt a nyugodt, azt a józan gondolkodást, amely egyébként a magyar iparosnak jellemzője: a pozitív eredménytelenségen kívül ezek-nek a többé-kevésbé botrányba fulladt kongresszusoknak csak egy negatív ered-ményük volt, az, hogy más társadalmi osztályok lekicsinylését, gunyját váltották ki. Nem szabad, hogy a szegedi kongresszus újabb ok legyen igaz ügyünk el-gáncsolására.

Iparos testvéreink! Nem kérdezzük mi azt, milyen iparos alakulathoz tarto-ztok; nem tudakoljuk előzetesen töle-tet, hogy milyen templomba jártok, vagy mi-lyen az egyéni politikai meggyőződés-tek, azt azonban elvárjuk tőletek, hogy ami-kor olyan elsőrangban fontos gazdasági kérdésekről van szó, mint amilyenek a szegedi parlament napirendjén szerepel-nek, akkor csak az iparos érdeket, csak a magatok és hozzátartozóitok érdekeit nézzétek: akkor mindnyájan összefogtok a közös nagy célért; ebben a megcon-kitott hazában is a legsanyarubb hely-zetben vergődő társadalmak szebb jö-vőjéért!

Sorsotok saját kezetekben van, ahogy vettek, úgy arattok!

Aktuális strófák.

Irja: Krónikás.

Megépült a löcsarnokunk s büszkék vagyunk rája, girbe-görbe városunknak ez a legszebb tája. Csak a játszótér aggaszt még, hogy mire készül, ma született pályásbaba addigra megöszül.

Kimeszelték már a mozit kívül-belül szépen, úgy várja a publikumot téliidőre készen. Nem meszelés kéne annak, na de Őök tudják — kár volna a Révaynak rontani a boltját.

A közgyűlés a napokban költségvetést tárgyalva nem kerülőközt tisztelt tag, ki valamit is fájla. Egy volt csak ki ezt hajtotta: én akarom, akarom — megkérdezték és így felelt — csak a fejem vakarom.

Ugy hallottam a városnál vízcsapokat csinálnak, gondolkodtam, hogy ezek majd, milyen célt is szolgálnak. Rájöttem, hogy az adózó, kit a guta kerülget alátartja majd a fejét s ott még helyben lehülhet.

Kir. udvari- és kamarai fényképész
KOSSAK KOMAROMI
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 12
Elkelő műterem. Modern művészeti és ujjazó színesfelvételek, miniatűrök és művészi le-velezőlapok. Régi fényképek élethő nagytársa. Jutányos árak.

Instruál, korrepetál alsóbb osz-tályú gimnazistákat polgári iskolai tanulókat, német órát ad, okl. polgári iskolai tanár. Cím a kiadóban.

Értesítjük az utazó közönséget, hogy Salgótarjánból Balassa-gyarmatra 4 személyt 32 P-ért, 5 személyt 40 P-ért viszünk.

RÓMER testvérek.
Telefon 101—121.

Makacs székrekedés, vastag-bélkatarus, gyomorhaj, puffadás, vértor-lódás, sárgaság, aranyeres csomók, cá-pófájás eseteiben a természetes „**Ferenc József**” keserűvíz, reggel és este egy-egy kis pohárral bevéve, rendkívül be-cses háziszer. Klinikai megfigyelések ta-nuságai szerint a **Ferenc József** víz még ingerlékeny belü betegknél is fájdalom nélkül hat. Kapható gyógyszer-tárakban, drogériákban és fűszerüzletekben.

Sütödének

alkalmas helyiséget lakással együtt keresek. Cím: Táber Imre Kisterenye.

Mindenféle madár kitömését el-vállalom. Orosz Gábor Salgótarján Kis-Ponyi pusztán.

A Színházi Élet közismert mez-telenségeivel és u. n. „szókimondásaival” annyira ment, hogy még azok is meg-csömörlelnek tőle, akik eddig néha-néha átlapozták. Különösen az utóbbi számban megjelent egy szindarab, amelynek Istent is káromló erkölcselen kitételei a legnagyobb megbotrányozást okozták. A mindenféle harmadrendű „művészek” és nyaraló pénzembegek mesztelen fény-képei az olcsó szenzációhajhászás jelle-gével bírnak. A legutóbbi számban a „Szaporodás” c. szennydarab az erkölcs-telen ize mellett a magyar parasztot, mint a durvaság, álnokság, erkölcselen-ség mintaképét igyekszik megfesteni. A felháborodás hangján küldték meg a Színházi Élet fentemlített példányát szer-kesztőségünkbe és a rendőrségi cenzura hiányát kifogásolták. Azon mindenesetre csodálkozunk, hogy a szó igazi értelmé-ben vett „intelligens” keresztény embe-rek kezében is sokszor látni ezt a por-nográfiának is bátran beillő nyomtat-ványt, — Itt említjük meg a „Magyar-országban” cikksorozatban közölt Fábán féle háborus leírást is, melynek Istent szidó durvaságai el is maradhatnának, mert ezek csak a magyar embernek a káromkodás terén elért nagy hírnevét bizonyítják és propagálják. — Fajtánk-nak közismert káromkodó tehetségét van hivatva tómpítani ama bizonyos belügy-miniszteri rendelet, mely a nyilvános ká-romkodókat bünteti, de ha az írásban megjelent káromkodásokat eltűrné a rendőrség, azon nagyon csodálkoznánk!

895/1929 végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti közp. kir. járásbírósnak 1927 évi P. V. 29.753 számú végzése következtében, dr. Biró Ferenc ügyvéd által képviselt Glück Simon javára 1225 P. 93 f. s. jár. erejéig 1928 évi december hó 10-én fo-ganatosított kielégítési végrehajtás után foglalt és 1565 P-re becsült következő ingóságok u. m.: rádió, hegedű, íróasztal, szekrény, szőnyegek stb. nyilvános árve-résen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1928-ik évi Pk. 8050 számú végzése folytán 1224 P. 93 fill. tökékö-vetelés, ennek 1927 évi január hó 5 nap-járó 5 % kamat erejéig, Zagyvapálfalván leendő megtartására 1929 évi szept hó 25-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-dékozók ezennel oly megjegyzéssel hivat-nak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a leg-többet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingó-ságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. Salgótarján, 1929. aug. 22.

Török

kir. bírósi végrehajtó.

Borbély és fodrász üzletben ta-nuló fiu felvétetik. Adamik János, Kassai sor 34 szám.

2 szobás, konyhas és mellékhelyi-ségekből álló modern lakás szept. 15-re kiadó. Cím a kiadóban.

A város belterületén keresek egy 4 szobás lakást, megfelelő mellékhelyiségekkel. Cím a kiadóban.

Sírkövek nagy választékban
Krájer András temetőkezelési vállalkozónál kaphatók. Salgótarján Fő-u.
Használt üzemből lévő 1 1/2 tonna Ford teherautó, olcsón eladó. Bővebbet a kiadóban.

Kitűnő hangu

gramofonok

gramofon alkatrészek, gramofon tük és a legújabb sláger hang-
lemezek kaphatók.

Ifj. Timaróczy Sándor
műszerésznél, Erzsébet-tér 6.

Mechanikai javítóműhely.

A szécsényi Róm. kath. Népközségi Palotájának házavatásai ünnepélyei. Vármegyénk történelmében Szécsénynek jutott a legváltozatosabb sors. Az egykori kedves kis mezővároskában díszlik a Ferences barátok gyönyörű temploma, ősrégi kolostora. Szébbnél-szebb lakóházai valóban azt az érzést váltják ki az emberből, hogy a magyar városok életébe tetszetős külsejével bevonulhatna egyszerű községi legéből. Polgári fiú és leányiskolája, apáca zárdája, árvaháza, kastélyai, igazságügyi épületei, városháza stb. figyelemre méltóak. Most a kolostor közelében egy teljesen új, modern felekezeti iskolája épült pompás külsővel, elsőrangú berendezéssel. Egy év óta készült az új iskolaépület, amelyet a múlt vasárnap szenteltek fel és adták át a rendeltetésének. Az ünnepélyes actuson úgy az egyházi, mint a világi notabilitások közül többen jelen voltak. A szép ünnepélyt Mráz György esp. pléb. kerületi egyházmegyei tanfelügyelő és sóshartyáni r. kath. lelkész vezette be. Örülünk, hogy a kulturának, egy új hajlékkal gazdagabb lett a talaja. Folyó hó 19-én pedig az új iskolaépület bírálói és kritikusai érkeztek a városba „A Szécsény vidéki esperesi kerület róm. kath. tanítószágnak a személyeiben.” Számtalan pap, jegyző és tanító vett részt az új épületben lezajlott kerületi egyházmegyei tanítói gyűlésen, amelyet Főt. Mráz György ker. esp. tanfelügyelő nyitott meg. A magyar tanító működési köre c. érkekezett Miklóssy Béla elnök. A morális és abnormalis gyermekek tanításának céljáról és fontosságáról tartott szabad előadást Samay Mária tanítónő. Tanított a beszéd és értelemgyakorlatból Kajárik Gizella tanítónő, majd Körömczy János tanító illusztrálta a fogalmazástani első lépéseit. Utána a szécsényi Szent Ferenc konvent régi és híres könyvtárát tekintették meg a gyűlésezők, akik a róm. kath. népközségi, valamint tanítóinak és a zárda szerzeteseinek épületeitől is, de meg munkájától is el voltak ragadtatva. A gyűlés után a Kovács-féle vendéglőben volt barátságos összejövetel, amelyet igazi családiassá együttérzés jellemezett.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

Hirdessünk:**A MUNKA**

Politikai hetilapban.

A SINGER VARRÓGÉPEK
mégis A LEGJOBBAK!

Közigazgatási bizottsági ülés. Pályi Pál vármegyénk főispánjának elnöke alatt f. hó 12-én közigazgatási bizottsági ülés volt, mely legközelebb október hó 10-én ülésezik. Ezen a következő alispáni jelentés lett előterjesztve: A vármegye törvényhatósági bizottsága a múlt hó 29-én tartott rendkívüli közgyűlésében id. Bercelly Jenő v. b. t. t. felsőházi tagot, Czobor László ny. alispáni, kormányfőtanácsost, Hanzély Gyula gazdasági főtanácsost, földbirtokost, Jeszenszky Kálmán pápai prelátust, apátplébánost, gróf Mailáth Géza felsőházi tag, földbirtokost, Nagy István ref. esperest és Sztranyavszky Géza kormányfőtanácsost, kir. közjegyzőt az 1929. évi XXX.

t.c. alapján megalakítandó törvényhatósági bizottságba örökös tagoknak választotta meg és nyugodt bizalommal tette le a törvényhatósági bizottság kezébe a vármegyei ősi tradícióknak megőrzését. Ugyanezen közgyűlésen jóváhagyta a törvényhatósági bizottság Balassagyarmat és Salgótarján megyei városokba a választókerületekről és a képviselőtestületi tagok számáról alkotott szabályrendeletét és megválasztotta a törvényhatósági bizottsági tag választásokhoz az egyes választókerületekben működő választási elnököket és helyettes elnököket. A vármegye villamos energiával való ellátása ügyében a tárgyalások még folyamatban vannak, legutóbb a törvényhatóság által választott bizottság Budapestben a Salgótarjáni Községháza R.-T.-vel a szerződést máris megkötötte és azt a törvényhatósági bizottság jóvá hagyta. A Balassagyarmatra vezető-hálózat kiépítése már kezdetét vette s felhívta a szécsényi és balassagyarmati járások főszolgabíráit, hogy a vállalkozót munkájában támogassák. Jelentem továbbá, hogy a mátraverebély-fülek-sídi államosítandó th. közút salgótarjáni átkelési szakaszának államköltségen való részbeni kiburkolását illetve hengereléssel való helyreállítását a m. kir. kereskedelemügyi miniszter elrendelte s már a helyszíni bejárás jegyzőkönyvét is jóváhagyta. Örömmel jelentem végül, hogy vármegyénk reprezentáns levele csapata a vármegyék és hat. városok közötti országos versenyben az I. díj harmadik helyezését nyerte el, hazahozván a Belügyminiszter Ur. Öngyméltóságának vándordíját, egy márvány talapzaton álló zászlótartó bronz levele szobrot, egy ezüst babéroköröt, 29 drb. aranyozott nagy bronzérmét, diszoklevelet és 320 P. jutalmat, a jutalom a csapat derék levelei között osztott ki. Tisztelettel kérem jelentésem szíves tudomásulvételét Balassagyarmat, 1929. szeptember 11. Alispán szabadságon: Csonka György s. k. vármegyei főjegyző.

A m. kir. állami rendőrség salgótarjáni kapitánysága.

246/3—1929. kih.

Ítélet-kivonat.

Az m. kir. állami rendőrség budapestvidéki ker. kapitánysága mint II. foku rendőri büntetőbíróóság Bodnár Mátyás üzletvezető, salgótarjáni lakost, mert sőtérsébeli tartályáról hiányzott a megjelölés, hogy az milyen bort tartalmaz s hazai eredetű borpárlatot „Cognac” néven tartott forgalomban, 1929. július 8-án 16 pengő pénzbüntetésre és 16 pengő eljárási költségmegtérítésre ítélte, egyben a büntelként lefoglalt egy üveg magyar borpárlatnak az ítélet jogerőre emelkedése után kiadását s az ítéletkivonatnak „A Munka” című lapban és a városi hirdetőtáblán való egyszeri közlését rendelte el. Az ítélet jogerős.

Salgótarján 1929. szeptember 16.

Dr. Pitta Lipót

m. kir. áll.-rendőrs. főtanácsos
a kapitányság vezetője.

A m. kir. állami rendőrség salgótarjáni kapitánysága.

249/5—1929. kih.

Ítélet-kivonat.

A m. kir. budapestvidéki ker. főkapitányság mint II. foku rendőri büntetőbíróóság Nagy József vendéglős, salgótarjáni lakost, mert a pincéjében és a sőtérsébeli tartályokban talált borokat nem a valóságos származásuknak, jellegüknek megfelelő elnevezés alatt tartotta forgalomban s határozatlan, egymásnak ellentmondó válaszával a bizottság munkáját megnehezítette, 1929. július 29-én 30 pengő pénzbüntetésre és 46 pengő eljárási költségmegtérítésre ítélte, egyben az ítéletkivonatnak „A Munka” című lapban és a városi hirdetőtábláján való egyszeri közlését, illetve az ítéletmátsolatnak a balassagyarmati pénzügyigazgatóságához áttételét rendelte el. Az ítélet jogerős.

Salgótarján, 1929. szeptember 16.

Dr. Pitta Lipót

m. kir. áll.-rendőrs. főtanácsos
a kapitányság vezetője.

Nyomatott Vég Kálmán könyvnyomdájában. — Salgótarján.

VÁRADY ANDRÁS

URISZABÓ.

Salgótarján, Fő-utca 19.

Értesítem a n. é. közönséget,
hogy üzletembe megérkeztek

ŐSZI ÉS TÉLI SZÖVETEK

óriási nagy választékban, jutányos árak, mellett.

Nagy választék

finom szövetekben!

Asztalosipari Nagygyűlés Szegeden. Az Asztalosmesterek Országos Szövetségének szegedi csoportja a központ támogatásával szeptember 21-én, délután 6 órakor a szegedi Kereskedelmi és Iparkamara dísztermében asztalosipari nagygyűlést tart. A gyűlés napirendjén az asztalosipar időszerű gazdasági kérdései szerepelnek és a gyűlésnek az a legfőbb célja, hogy a vidéki asztalosiparosság és a szakma központi vezetői között a kapcsolatot megteremtse, illetve kiépítse. Tekintettel arra, hogy ugyanabban az időben van Szegeden az Országos Asztalosipari Kongresszus a nagygyűlés iránt általános érdeklődés mutatkozik. A gyűlésre és a Kongresszusra félúti vasúti jeggyel lehet utazni. Részvételi bejelentések Bobay Mihály csoport titkárhoz (Szeged, Pulc-u 6.) intézendők.

A Katholikus Népszövetség Naptára. Az ország leghatalmasabb, legismertebb társadalmi tömörülésének, a több mint két évtizedes katolikus Népszövetségnek már megjelent az 1930-ik esztendőre szóló naptára, csinos tetszetős kivitelben, gazdag tartalommal, változatos cikkekkkel, tanulságos történetekkel, oly remek illusztrációkkal, hogy szinte csodálkozunk azon, hogyan lehet mindezt csekély 1 pengőért áruba bocsátani. De örülünk neki, hogy ime-végre egy könyv, amely szép is, hasznos is, kitűnő tanító is, pompás szórakoztató is, egyszerűen ingyen kerülhet a birtokába annak aki szereti a legjobb barátot a könyvet, mert hiszen 1 pengő valóban nem sok, ha az ellenértéket nézzük. A

naptárban lapunk munkatársának Vadkerti Bélának történelmi tanulmánya mellett, mely az Árpád-házi Magyar Szentek koszorúját mutatja meg, érdemeiket, jelentőségüket méltatva, Ernst Sándor dr., Borján Ferenc, Szóják Géza, Tömörkény István, Kozma Imre, Mézes János írásai díszítik és gazdagítják a naptárt, amely a politika és a gazdasági élet labirintjában is iránytűt ad az olvasó kezébe. Megvételre ajánljuk. Beszerezhető Budapest IV. ker. Ferenciek tere 7. III. 4. sz. alatt.

Gyümölcsfa és szőlő állományunkat az elmúlt szigorú tél erősen meggyengítette. Ne mulasszuk el a hiányokat még az idén kipótolni és ültessünk minél több nemes gyümölcsfát. Mezőgazdasági termelésünk nehéz helyzetén segítünk a biztos jövőjű gyümölcsstermesztéssel. Már közeledik az ültetés ideje, szerezzük be szükségletünket mielőbb a legnagyobb és legmegbízhatóbb cégnél, az Ungváry László Faiskola R.-t.-nél Cegléd, Budapest, IV. Váci utca 27. (Piarista palota.) Faiskola árjegyzéket mindenkinek díjmentesen küld.

Nógrádmegyei Földbirtokra

holdanként 400—500 pengő 5 nap alatt folyósítatunk 12% évikamattal, 10 évig terjedő időre. **Nagyobb birtokokra 45 éves törlesztésen 7 1/2% kamatu kölcsönök most kaphatók!**
Egyesült Fővárosi Hiteliroda,
Budapest, Teréz körút 10.

SINGER
varrógépek
mégis a legjobb!
KAPHATÓ:
SINGER VARRÓGÉP
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
SALGÓTARJÁN
A KAT. TEMPLOMMAL SZEMBEN.

A szörme idény

közeledésére való tekintettel van szerencsém b. figyelmét felhívni cégemre.

Szücs műhelyemet

folyó évben Salgótarjánban Füleki-u. 2 szám alatt nyitottam meg. Miután Francia- és Németországban, Budapestben a legelőkelőbb cégnél mint munkavezető dolgoztam, így abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy mindenemű szücs munkát a legkényesebb ízlésnek is megfelelően tudok elkészíteni, azonkívül tekintettel arra hogy a rezsim jóval kisebb, mint a pesti szücsöké, tehát ennek megfelelően lényegesen olcsóbb árban ugyanazon jó minőségű áruból tudom nagybecsű vevőimet kiszolgálni. — Tisztelettel kérem tehát, hogy b. rendeléseivel támogatni szíveskedjék, előre is biztosítom hogy szolid üzleti elveimnek megfelelően fogom igényeit kielégíteni és vagyok b. érdeklődésére bizton számítva magamat újólag is szíves jóindulatába ajánlván,

kiváló tisztelettel:
NAGY ISTVÁN
modern szücsmester.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

24 kedd

25 szombat

26 csütörtök

A fekete sziklák hőse

A Notre Damei toronyőr

Felfordult világ

Max és Moritz az idegenlégiónban

Kezdetek hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap
délután 5, 7 és 9 órakor. Zenepótdíj 10 fillér